

Svenska Bankföreningen

2010-05-04

Riksdagens Civilutskott
Justitiedepartementet f k

Hemställan om ändring i 8 § i regeringens förslag till lag om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument

Inledning

Regeringens förslag till lag om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument (prop. 2009/10:122) verkar förutsätta att väsentlig information till bankkunder fortfarande måste vara på papper. Information via till exempel Internet skulle inte vara tillräcklig. Förslaget står enligt Bankföreningen i strid mot det EG-direktiv som ska genomföras och avviker från våra nordiska grannländers motsvarande lagstiftning.

Direktivet

I direktivet finns regler, som ska genomföras av Sverige och övriga medlemsstater, som säger att efter det att en betalning genomförts ska berörda betaltjänstleverantörer omedelbart ge information om betalningen till sina kunder, dvs. till betalaren respektive betalningsmottagaren. Det sägs dock uttryckligen att betaltjänstleverantörerna får avtala med sina kunder om att informationen ska lämnas eller göras tillgänglig senare, dock minst en gång i månaden, jfr artikel 47.2 och 48.2. Detta sker vanligtvis genom sedvanliga kontoutdrag eller information via Internetbank. Uttrycken "lämna" och "göras tillgänglig" har getts en speciell betydelse i direktivet, se skäl 27. Lämna betyder att information bör lämnas aktivt av banken utan att kunden begär det. Göras tillgänglig betyder att kunden bör vidta någon aktiv åtgärd för att få informationen, till exempel genom att uttryckligen begära den från banken, logga in till en bankkontobrevlåda eller föra in ett bankkort i en kontoutdragsskrivare.

Det sägs också i direktivet att en kund måste reklamera en felaktig eller obehörig transaktion senast 13 månader efter debiteringen under förutsättning att betaltjänstleverantören har lämnat information om betalningen eller gjort informationen tillgänglig på de sätt som anges ovan, artikel 58.

Regeringens förslag

Regeringen har visserligen i princip genomfört artiklarna 47.2 och 48.2 enligt sin ordalydelse (4 kap. 17 och 18 §§ i det till lagrådet remitterade förslaget till betaltjänstlag), men när det gäller förutsättningarna för reklamation har regeringen – såvitt nu är ifråga – i proposition (2009/10:122) med förslag till lag om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument inte redovisat några skäl till varför man avstår från att lägga fram ett förslag som bygger på att informationen även kan göras tillgänglig för kunderna på sätt som anges ovan, se 8 § i förslaget till lag om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument.

Våra grannländer Danmark och Finland har följt direktivet i sina nya betaltjänstlagar. Den svenska regeringen synes ha valt att inte följa direktivet utan vill införa en lag som förefaller förutsätta att banker och andra betaltjänstleverantörer, för att vara säkra på att uppfylla lagens krav, måste fortsätta med eller till och med *gå tillbaka* till att skicka ut information på papper.

En sådan utveckling är enligt föreningen synnerligen teknikfientlig, den är inte heller miljövänlig och bankerna får dessutom sämre konkurrensförutsättningar än banker i grannländerna.

Lagrådets yttrande 2010-04-26 över lagrådsremiss med förslag till lag om betaltjänster

Bankföreningen vill fästa utskottets uppmärksamhet på lagrådets kritiska kommentarer till regeringens förslag till genomförande av avdelning III i direktivet (s. 7 ff i yttrandet), där lagrådet påtalat att regeringens förslag avviker från direktivet i där påpekade hänseenden. Bankföreningen menar att förslaget till 8 § lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument står i strid mot betaltjänstdirektivet på i princip samma sätt eftersom artikel 58 i direktivet, utan stöd i detsamma, endast genomförts *delvis* i propositionens lagförslag.

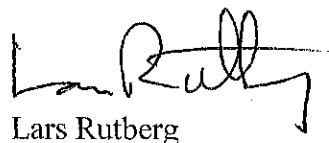
Bankföreningens hemställan

Bankföreningen hemställer mot denna bakgrund att 8 § lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument ges följande lydelse:

Propositionens lagförslag	Bankföreningens lagförslag
Kontohavaren ansvarar för hela beloppet om han eller hon inte underrättar betaltjänstleverantören utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om den obehöriga transaktionen. Detsamma gäller om betaltjänstleverantören har lämnat kontohavaren information om transaktionen och kontohavaren inte underrättar betaltjänstleverantören inom tretton månader från det att beloppet belastat kontot.	Kontohavaren ansvarar för hela beloppet om han eller hon inte underrättar betaltjänstleverantören utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om den obehöriga transaktionen. Detsamma gäller om betaltjänstleverantören har lämnat kontohavaren information om transaktionen <i>eller gjort informationen tillgänglig för kontohavaren enligt 4 kap 17 och 18 §§ lagen (2010:000) om betaltjänster</i> och kontohavaren inte underrättar betaltjänstleverantören inom tretton månader från det att beloppet belastat kontot.

Med vänlig hälsning

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Lars Rutberg